

staae, at Folk kunne stemme imod det kongelige Theater; men at de kunne gjøre det af de Grunde, som det ærede Medlem fremsatte, det kan jeg virkelig ikke forstaae. Det ærede Medlem er en lærd Mand. Han har forleden viist os, at han vidste os Noget om Lytur og om en anden Mand, hvis Navn jeg nu ikke kan huske; denne Gang var det de ærværdige Kirkesædne, der maatte holde for, men hvorfor ikke gaae længere tilbage i Tiden? Det kunde saaledes være interessant at faae at vide, hvad Adam og Eva meente, især for Syndefaldet, og især naar de havde havt prophetisk Gave i den Henseende, om det Theater, som engang i Tiden vilde komme. Veed det ærede Medlem nu imidlertid ogsaa virkelig, hvorledes det Theater var, som Kirkesædrene badede? Hvis han vidste det, vilde han neppe sammenligne det med Theatrene nutildags og altsaa heller ikke med vort kongelige Theater; men Sagen er den, at det ærede Medlem slet ikke veed Noget derom. Vil det ærede Medlem desuden underskrive Alt, hvad Kirkesædrene sige; vil han, at vi i det Hele skulle følge Kirkesædrene? Seg vil sige ham, at naar Nogen staar frem her og forlanger, at Livsøgen skal indføres paany, kan han citere Kirkesædrene til Fordeel for sin Mening; han kan citere Paulus, der siger, at den, der er Træl, skal vedblive at være det (Modsigelse). So, ordret lyder det nok saaledes: Derfor Du er Træl, saa vedbliv at være det. Sagen er den, at Kirkesædrene stode udenfor visse Bevægelser i Livet, og hvormegen Præis man end kan sætte paa dem i andre Henseender, kunne vi dog ikke indrette vor Lovgivning eller Theatret, ja ikke engang Flaaden eller de rissede Kanoner, efter deres Udsagn; det gaar virkelig slet ikke an. Det ærede Medlem sagde, at Theatret var ganske som Stamstutteriet; men hvad var nu Pointet i Sammenligningen imellem Theatret og Stutteriet? Det var, at de begge havde en lang Historie. Det var dog mærkverdigt; man kunde ligesaa gjerne sige, at Sammenligningspunktet var det, at der var et „t“ i begge Ordene. Som et Beviis for, at Theatret har en lang Historie, oplæste dernæst det ærede Medlem et Stykke af Dverffous Theaterhistorie. Ja, den

er lang, det vil jeg indrømme; den bærer tydelig Præget af at være betalt arkentis, og i saa Henseende kan man altsaa sige, at Theatrets Historie er lang; men man kan ikke sige det i andre Henseender, og navnlig ikke i Forhold til fremmede Theatre. Det ærede Medlem er her kommet ind paa Noget, som han viist ikke rigtig har estertænt; thi det danske Theater er meget yngre end andre Theatre, f. Ex. det franske. Vi maae huske paa, at Shakespeare spillede i London 100 Aar eller mere, før den danske Skueplads eksisterede, ligesom ogsaa Calderon og Lopez de Vega eksisterede 100 Aar før den Tid. Vort Theaters Historie kan være lang nok for den, som ikke har levet saa længe, men ellers ikke. — Den danske Literatur staaer i en meget nøie Forbindelse med Skuepladsen, og der er en gjensidig Virkning imellem dem, saaledes at ikke blot Literaturen virker paa Skuepladsen, men ogsaa Skuepladsen paa Literaturen. Havde vi ikke havt det danske Theater, troer jeg — og der er vel næppe Noget, som troer det Modsatte, maaskee med Undtagelse af det ærede Medlem, som repræsenterer saa smuk en By — at vi næppe vilde have faaet Dehlsenschlegers Tragedier, Herz's Skuespil osv. Der er rigtignok det Gale derved, som altid staaer det ærede Medlem for Hovedet, at en af Danmarks ypperste Mænd — og det en Mand, som tilvisse er en stor Skald — ikke har skrevet for Theatret; han er ikke naaet dertil. I hans udmærkede Ungdom, da han skrev sine „Optrin“, var han paa Veien til at blive dramatisk Forfatter; men dertil er som sagt hans Begavelse, der er saa udmærket i andre Henseender, ikke naaet. Hvis han havde søgt at brede sin Livsanskuelse, hvis han havde kunnet gjøre sine iøvrigt fortrinlige Gaver gjældende ogsaa i den Retning, hvormed jeg her taler, tvivler jeg om, at det ærede Medlem vilde være ligesaa alde stemt mod Theatret, som han nu er, naar han siger, at Theatret kun virker mod Gjerlighed og politiske Randestøberter. — Det er forresten virkelig Synd, at det ærede Medlem hos mig har forstyrret en heel Illusion. Jeg forstod nemlig ogsaa den ærede Rigsdagsmand saaledes, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen)